Passe-Partout Kunstmagazine

Editie 12.2

Polina's Paradijs.

Oceaan gebrul inspireert
Michelle Mischkulnig.

Trevor Leat
de Wilgen Wever.

Marc Bourlier's
fascinatie voor drijfhout.

Vliegen met ganzen vader
Christian Moullec.

Kirstin Stingle
verhalend beeldhouwer.

Kristian Tsvetanov
portretteert Toetanchamon.

Teresa Gironés
een artistieke orkaan.

Guardians of Time.

Tumi, een kringloop vondst.

Dark Hedges Noord Ierland.

Cosplay Model op de voorpagina en op deze pagina: Lizzy.
*Insta: **@lizzyswonderfulworld***

Foto: Antony Swiderski
https://antonyswiderski.nl

Polina’s Paradijs

Oekraïne

Op 69-jarige leeftijd was Polina uit Oekraïne verteerd door zoveel hartzeer en eenzaamheid, dat ze besloot daar iets aan te gaan doen.

Hoe het begon

In een klein dorp in het hart van Oekraïne staat een huisje met de artistieke erfenis van een vrouw die het verdriet van de tragedies van het leven heeft omgezet in prachtige creaties.

Polina Rayko (1928-2004) werd geboren als Pelageya Andreyevna Rayko in Tsyuryupinsk, Oekraïne. (nabij de stad Cherson, niet ver van de kust van de Zwarte Zee)

Zij was een autodidactisch (zelf aangeleerd) Kunstenaar

Polina is het inspirerend voorbeeld van hoe kunst essentieel is voor het genezingsproces en onze levenservaringen overstijgt.

Ze trouwde in 1950 en kreeg een dochter Elena, en een zoon Sergei. Het gezin leefde een bescheiden leven en haalde hun inkomen voornamelijk uit de opbrengst van hun groenten tuin.

Het leven bracht Polina niet veel geluk

In 1994 stierf haar dochter bij een verkeersongeval, een jaar later overleed haar man.
Haar zoon raakte verslaafd, bedreigde haar en had het op haar schamele inkomen voorzien. Hij moest naar de gevangenis en stierf in 2002.

Op 69-jarige leeftijd was Polina zo verteerd door hartzeer en eenzaamheid, dat ze besloot daar iets aan te gaan doen.
Haar leven verdiende wat opvrolijking. Zij wilde haar levensverhaal vertellen en zo werden de muren van haar huis het canvas.
Van 1998 tot 2004 kocht ze van haar pensioentje goedkope verf en kwasten en begon zonder enige opleiding te schilderen.
Ze beschilderde de muren, plafonds, het keukenfornuis, alle bijgebouwen, hekken en poorten.

Om het oordeel van haar buren te vermijden, schilderde Polina 's avonds, onder de gloed van haar lampen met de luiken dicht.

Ze zong en huilde terwijl ze schilderde, en bracht scènes uit haar leven tot leven, bevrijdde zichzelf van de emoties van pijn en eenzaamheid en transformeerde haar verdriet in vreugdevolle uitdrukkingen.

Een bewijs van de genezende kracht van kunst

Het huis is gevuld met grootschalige motieven die zijn geïnspireerd op haar omgeving, maar ook op flora en fauna, Slavische folklore en christelijke iconografie. Sommige van haar composities waren echter visioenen die ze ontving terwijl ze sliep.

Zo'n voortreffelijk en gedetailleerd vermogen om elke hoek van haar muren en plafond te markeren, is zeker verbijsterend voor een vrouw van haar leeftijd.
Ze had een onmisbare flair voor het begrijpen van kleur en schaal, en creëerde zulke krachtige beelden die haar verdriet in zo'n schoonheid transformeerden.

Om hun nagedachtenis te vieren, schilderde ze levensgrote beelden van haar zussen met vleugels omringd door kleine engelen, witte duiven en bloemen. Sinds de dood van Polina blijft haar huis een levende herinnering aan haar aangeboren talent en is het een krachtig voorbeeld van hoe zoveel verdriet kan worden getransformeerd door middel van kunst.
In de loop der jaren is haar werk bekend geworden, en hoewel ze werd gevraagd om schilderijen te maken in huizen van andere mensen, zou ze met deze activiteiten nooit veel geld verdienen.

In 2003 raakte de plaatselijke vereniging Kherson Centre "Totem" geïnteresseerd in haar creaties en nam het initiatief om een boek over haar leven en werk te produceren. Voordat het boek
'Road to Paradise' werd gepubliceerd stierf Polina Rayko op 15 januari 2004.

Polina's huis wordt museum voor naïeve kunst±±Het huis werd te koop aangeboden door de
erfgenamen en het werd gekocht aan een Canadees echtpaar dat in Oekraïne woonde.
Ze vonden het belangrijk om het versierde huis voor de toekomst te behouden. Hoewel het huis als zodanig werd gered, waren de onbeschermde decoraties kwetsbaar.

Beschermende maatregelen waren brood nodig

In december 2012 kwamen experts in Cherson bijeen om te bespreken wat er gedaan kon worden. Er werd besloten om het huis van Polina Rayko te kopen en het om te vormen tot een museum voor naïeve kunst. Inmiddels is er ook een Polina Rayko Charity Foundation opgericht onder leiding van beeldend kunstenaar Vycheslav Mashnytsky.

Expositie in Kiev 2018

Het Pinchuk Art Centre in Kiev, organiseerde in 2018 een expositie met als titel:
‘A Space of One's own’
over de plaats van vrouwen in de Oekraïense kunst, rekening houdend met de specificiteit van de sociaal-politieke situatie van het land

Polina Rayko was een van de gepresenteerde kunstenaars,
de expositie toonde enkele van haar muurfresco's door middel van levensgrote fotomontages.
Wat zou ze trots geweest zijn.

We hopen dat jij ook bent geïnspireerd door de kracht en het verhaal van Polina.

Invasie van Oekraïne

Of Polina’s museum nog overeind staat.... niemand weet het, we vrezen het ergste.

Ons hart gaat uit naar de trotse bevolking van Oekraine.

Polina Rayko Interior decorated with frescoes/ murals
Nizhnyaya Street 74
Oleshky (Tsyurupinsk until 2016),
Kherson region, Ukraine

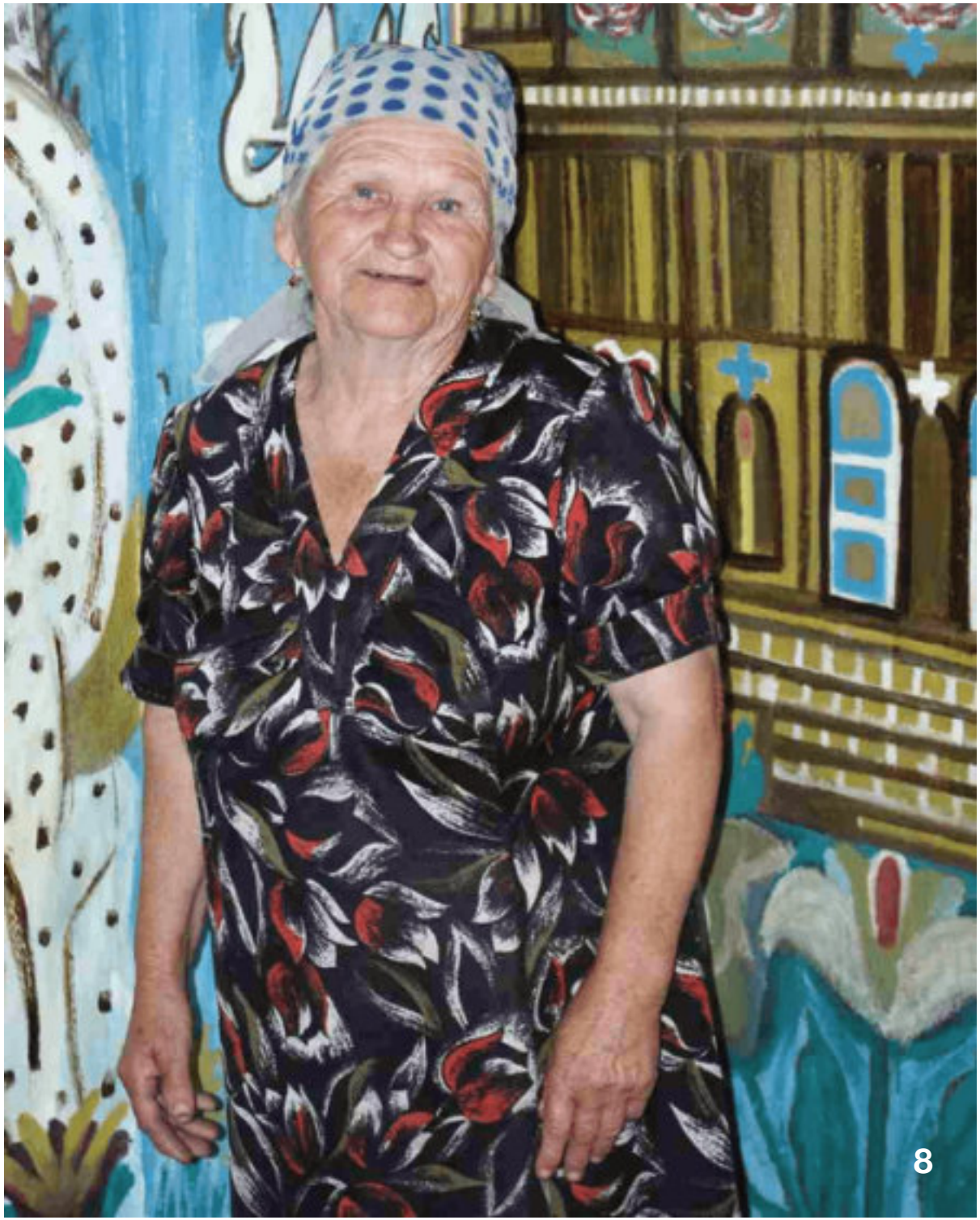

Het oog van een Oekraïense storm.

De Welshe straatartiest die de naam "My Dog Sighs" draagt, deelt met ons zijn nieuwe muur schilderij in Cardiff, met de nadruk op de reflectie in het oog van een Oekraïense vrouw.

"We hebben allemaal voor de tv gezeten en deze afschuwelijke situatie zien ontvouwen, en hoewel het niet veel is, wilde ik doen wat ik het beste kan (met verf gooien) om mijn verdriet en woede over de Oekraïense invasie door Rusland te benadrukken", vertelt hij.

"Ik heb twee afbeeldingen gebruikt om het silhouet te creëren, de eerste, de prachtige plek in het centrum van Kiev en de tweede een krachtige foto die vanmorgen op mijn
Twitter-feed verscheen van de aanval van gisteravond. De traan spreekt voor zich.

Een afschuwelijke, afschuwelijke situatie.
Ik leef met je mee Oekraïne”.

My Dog Sighs.

https://mydogsighs.co.uk

(My Dog Sighs = Mijn hond zucht)

Michelle Mischkulnig

Australische textiel kunstenaar Michelle Mischkulnig haalt haar inspiratie uit de simpele dingen in het leven

“Een kunstwerk leven inblazen met kleur, bewegingstextuur en steek is voor mij als kunstenaar verheffend

Mijn inspiratie haal ik uit de warme winterzon, de eerste lentebloemen en familievakanties naar bijzondere plekken.

Ik word geïnspireerd door plaatsen waar ik ben geweest en plaatsen die ik wil bezoeken; de kleuren, de texturen, de emotie, hun ritme moeten voelen, de seizoenen zien veranderen, luisteren en lachen met vrienden en familie, en het gebrul van de oceaan.

Ik hoop de kleur, beweging en emotie over te brengen in mijn werk. Al mijn textiel kunstwerk komt uit mijn hart, hoofd en hand.

Mijn textielkunst is een uitdrukking van mijn leven, vol geluk en vreugde. Ik heb het voorrecht om elke ochtend wakker te worden, wetende dat ik een kunstwerk zal maken dat vreugde uitstraalt en een glimlach op je gezicht tovert.

Mijn textielkunstwerk is geen nauwkeurige of letterlijke weergave, het is hoe ik het in mijn hart voel, hoe ik ontroerd word, wat me doet glimlachen.

Creëren is altijd spannend, zoals het lezen van een spannend boek, wanneer je niet kunt wachten om de volgende pagina om te slaan en de volgende en de volgende”.

© Michelle Mischkulnig

Vanaf het moment van onze geboorte zijn we omringd door kleur en textuur. De zachtheid van een babyhuid; vlinderkussen zacht op onze wangen.

Terwijl we door het leven gaan, brengen kleur en textuur ons emotionele herinneringen. Ze beïnvloeden hoe we ons voelen.

Mijn trouwe naaimachines hebben me door 30 jaar en 18 solotentoonstellingen geleid (met een paar nieuwe motoren).

“Ik ben gepassioneerd door mijn kunstwerken, gemaakt met vreugde en liefde, en elke keer als ik een kunstwerk verkoop, gaat er een klein beetje van mezelf mee.

Ik hoop dat je met plezier naar mijn werk kijkt, van dichtbij en van veraf. Dank aan mijn moeder en grootmoeder om mij te omringen met stoffen en textiel en de gave van de naaimachine.

Alle kunst die ik maak, komt uit mijn hart. Het is organisch en ongestructureerd; het zijn momenten vastgelegd in lagen stof en vezels; het is mijn gesprek met de kijker, ik deel mijn vreugde en mijn passie voor alles wat ik maak.

Ik beschilder mijn zijde met de hand, ik verzamel draden, koorden, papier, stof en vind voorwerpen - een beetje als een Prieelvogel.
(alleen mijn collectie is een caleidoscoop van kleuren).

Ik bouw kleur- en textuur lagen op, scheurend, knippend, draaiend en rafelend. Ik hou van de manier waarop zijde kleur absorbeert en weerkaatst.

Ik verfraai mijn werk ook met handstiksels, kralen en collages”

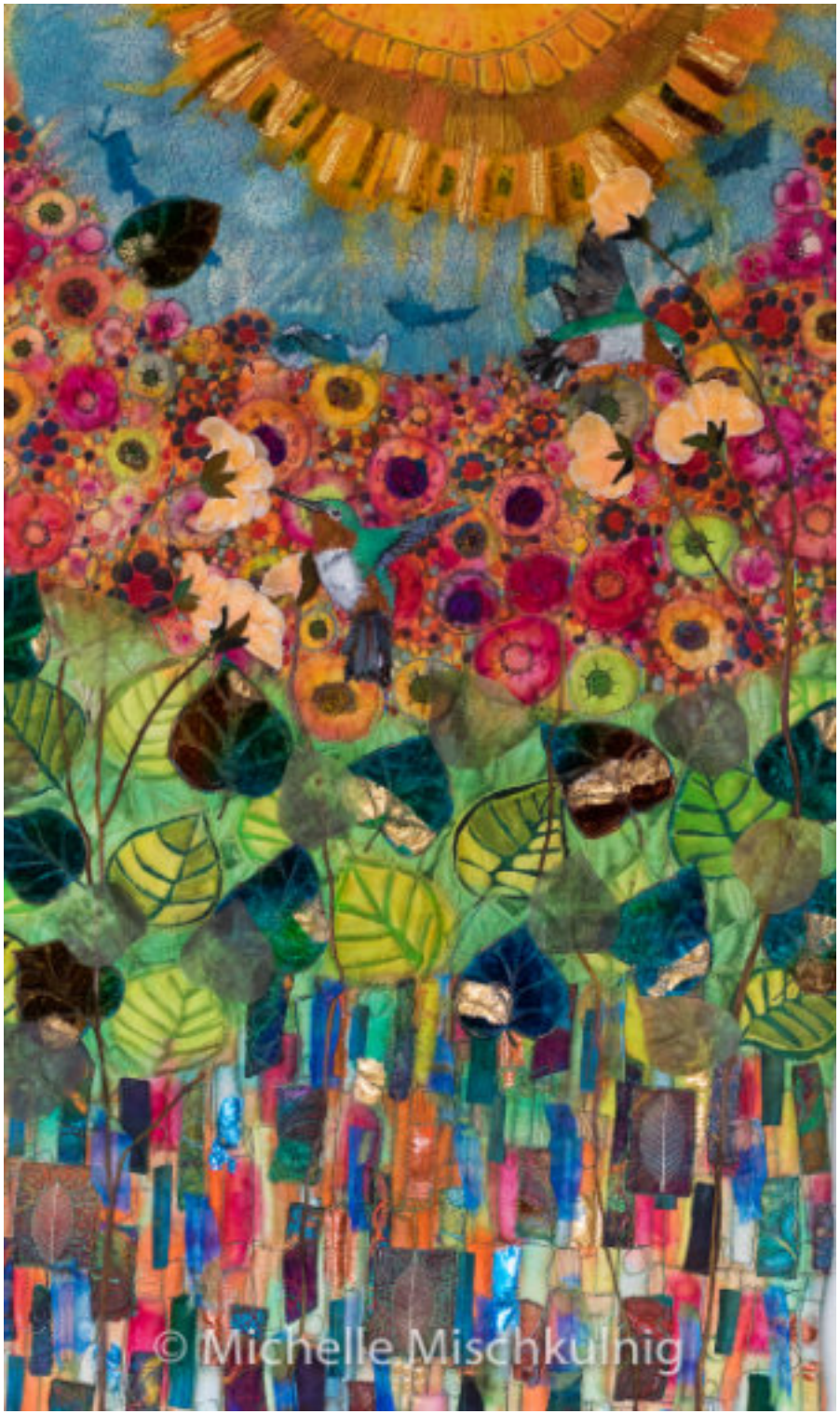

© Michelle Mischkulnig

© Michelle Mischkulnig

“Elk stuk textiel evolueert terwijl ik het maak.
Ik weet nooit wat me zal inspireren om een nieuwe richting in te slaan, een nieuw ingrediënt te proberen en mezelf ertoe aan te zetten met iets nieuws te experimenteren.

Met mijn naaimachine verbind ik alle elementen samen en voeg ik textuur en kleur toe.
Als docent is het mijn doel om mijn studenten te inspireren, om ze bekend te maken met het gebruik van kleur en textuur, en hopen dat het hun passie wordt.

Ik hoop dat je met plezier naar mijn werk kijkt, van dichtbij en van veraf. Dank aan mijn moeder en grootmoeder om mij te omringen met stoffen en textiel en de gave van de naaimachine.

Mijn kunst is organisch en ongestructureerd; het zijn momenten vastgelegd in lagen stof en vezels; het is mijn gesprek met de kijker, ik deel mijn vreugde en mijn passie voor alles wat ik maak.

Ik beeld de werkelijkheid niet uit, maar ik deel met jullie mijn lied, waarvan de teksten de steken zijn die mijn herinneren aan landschappen, muziek, eten, dans, zonsondergangen, tuinen, koude waterdruppels, zoute huid en witte kaketoes aan de horizon.

Elk kunstwerk dat ik maak, resoneert met mijn vreugde in het leiden van een bevoorrecht leven als maker”

Michelle woont en werkt in Melbourne Australië.
Passe Partout bedankt haar voor haar medewerking.

Website: **www.chelletextiles.com.au**

FaceBook: **www.facebook.com/Chelle.Textiles**

Instagram: **www.instagram.com/chelletextiles**

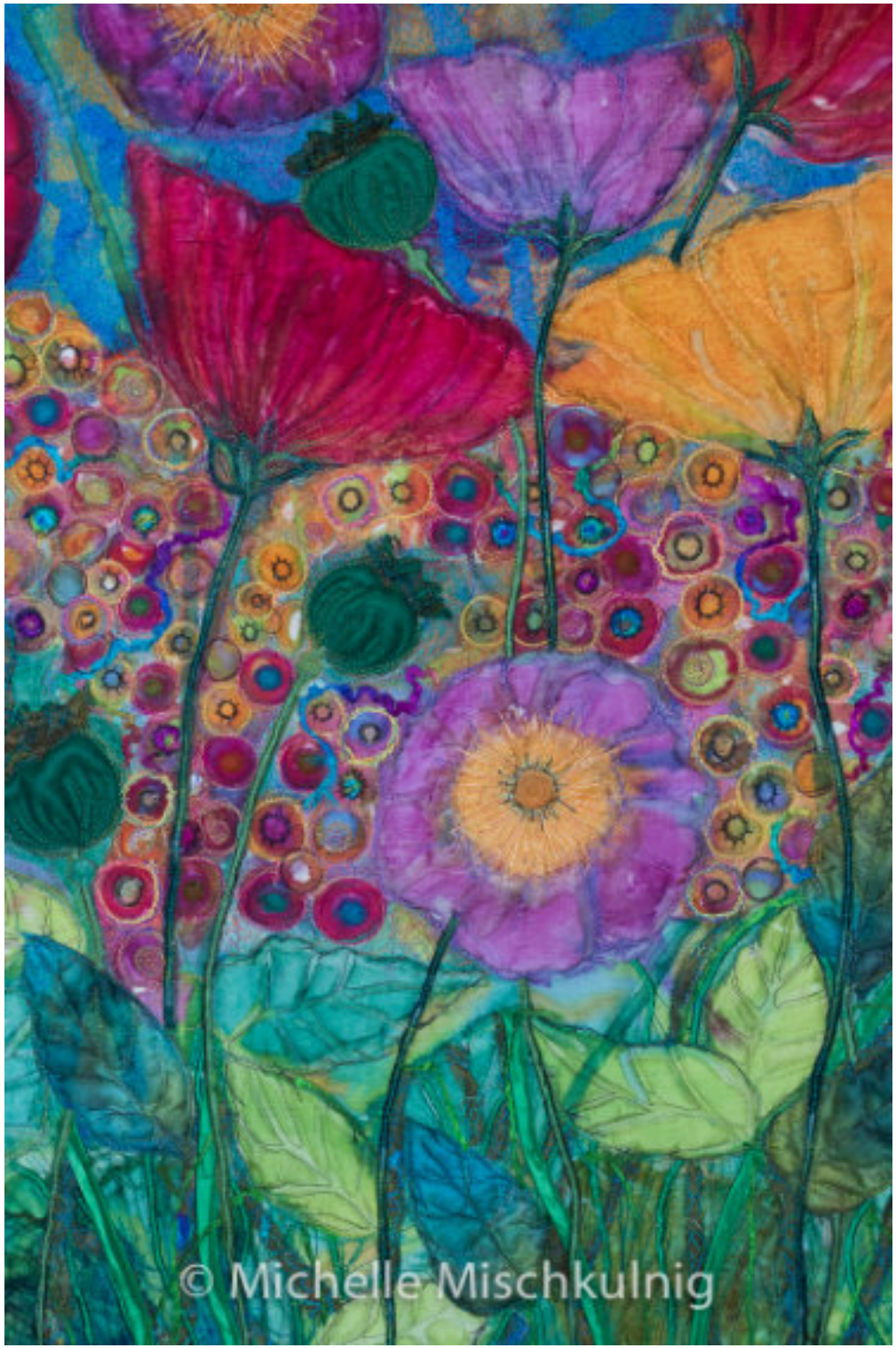

De magie van Frankrijk bestaat uit vele elementen en een daarvan is het licht. Dat staat centraal bij de tentoonstelling á la campagne.

Het Franse licht van Maris tot Monet in het Fries Museum in Leeuwarden.

Meer dan 70 werken van o.a. Monet en Cézanne maar ook Nederlandse kunstenaars als Maris en Weissenbruch.

Ontdek de invloed van het Franse licht in de 19de-eeuwse schilderkunst, met prachtige landschappen van de Franse meesters.

De tentoonstelling is tot en met 17 juli 2022 te zien in het
Fries Museum in Leeuwarden.

www.friesmuseum.nl

Dark Hedges, Ballymoney, Noord Ierland

Deze prachtige beukenlaan werd in de achttiende eeuw geplant door de familie Stuart.

Het was bedoeld als een meeslepend landschapselement om indruk te maken op bezoekers toen ze de ingang van hun Georgische herenhuis, Gracehill House, naderden.

Twee eeuwen later blijven de bomen een prachtig gezicht en zijn ze een van de meest gefotografeerde natuurverschijnselen in Noord-Ierland geworden.

De iconische bomen zijn zelfs gebruikt als filmlocatie in de epische serie Game of Thrones® van HBO, die de Kingsroad voorstelt.

Kunstenaar
of hobbyist?
dekwast.nl

Guardians of Time

Bewakers van de tijd

Manfred Kielnhofer is een autodidactische kunstenaar, bekend als "Kili", geboren in 1967 in
Haslach an der Mühl, Oostenrijk.
Hij draagt bij op het gebied van design, film, schilderkunst, fotografie en beeldhouwkunst.

Ben je ooit helemaal alleen geweest, in volledige stilte, in het comfort van je eigen huis, en had je het gevoel dat iets of iemand achter je staat en naar je kijkt?
Of nog bedreigender, dat je omringd bent door een stel mensen die je niet kunt zien, maar je wel kunt voelen dat ze er zijn, pal naast je?
Nou, hoe sinister dit ook mag klinken, je bent niet de enige. De mensheid heeft sinds het begin der tijden elk aspect van hun bestaan in twijfel getrokken.

De menselijke evolutie, het bestaan van God, dromen en nachtmerries, bijgeloof, geschiedenis, het einde van de wereld, enzovoort. Er is geen manier om te weten of alle veronderstellingen van wetenschappers, filosofen en denkers waar zijn, en dat is het grootste geschenk dat aan mensen wordt gegeven.

De vrijheid om over een bepaalde situatie na te denken en deze te relateren aan miljarden mogelijkheden, er is geen limiet aan de hoeveelheid en de lengte van de paden die onze hersenen kunnen bezoeken.
Een bewijs hiervan is de authentieke mentale verkenning van Manfred Kielnhofer.
Liefhebber van het menselijk lichaam en zijn verschillende vormen en bewegingen uitgedrukt in unieke sculpturen in prachtig canvas

Zijn oprechte denkproces komt goed tot uiting in zijn creatie uit 2012 van miniatuurwachters gemaakt van plastic. The Guardians of Time, een set van vier personages bedekt met uitgebreide tunieken.
Deze bewakers kijken naar beneden, maar ze hebben geen hoofd. Kielnhofer stelt dat er een niet-tastbaar bestaan moet zijn dat ons allemaal de hele tijd in de gaten houdt.

De kunstenaar definieert het als een kracht die sterker is voor de mensheid, en zijn bedoeling is om ons eraan te herinneren dat we zonder genade in de gaten worden gehouden. Ze hebben geen fysiek lichaam omdat ze niet tot de fysieke wereld behoren die we allemaal kennen, en daarom kunnen we hun gezichten niet zien. In zijn kunst houdt hij zich veel bezig met de noodzaak van mensen voor veiligheid en begrip, dus denken dat het de taak van deze persoon is om ons te beschermen, is een goede manier om niet in een bittere staat van onzekerheid te komen die de meeste mensen niet zouden waarderen.

http://kielnhofer.at/

Kringloop vondst

Tumi

Dit metalen voorwerp is niet kostbaar. Een paar euro bij de Kringloop. Toch is het wel bijzonder.

Het is een kopie van een ceremonieel mes dat gebruikt werd door de Inca Indianen in Peru, in de periode van 750 tot 1100 jaar na Chr.

Volgens de mythologie van de Inca's zagen zij zichzelf als afstammelingen van de zonnegod Inti. Om een voorspoedige aardappel- en maïsoogst te garanderen werd er jaarlijks een ceremonie opgevoerd ter ere van de Inti. Deze extravagante religieuze ceremonie bestond uit het offeren van een witte of zwarte lama. Dit ritueel werd publiekelijk uitgevoerd met gebruik van een ceremonieel mes, de tumi. Het hart en de ingewanden van de lama werden er dan openlijk eruit gehaald en nader geobserveerd. Zij zouden namelijk een voorspellend karakter bezitten.

De tumi werd ook voor iets heel anders gebruikt. In Paracas (Peru) zijn er schedels gevonden uit de tijd van de Inca's, waaruit blijkt dat de tumi gebruikt werd voor onderzoek en medische ingrepen.
Zoals neurologisch onderzoek en chirurgische ingrepen die te maken hadden met lichamelijke of psychische klachten.

In sommige gevallen overleefde de patiënt het niet, maar er zijn ook schedels gevonden waarbij de schedelwond volledig was genezen. Om maar aan te geven dat de Inca's erg ver ontwikkeld waren op het gebied van chirurgie.

Het ging er gruwelijk aan toe in het Inca rijk

Kinderen werden geofferd aan de goden.
Ze werden meegenomen naar heel hoog in de bergen, bedwelmd met Chita (sterke drank) en Coca bladeren om op te kauwen, en daar achtergelaten voor de goden.
Sommigen werden eerst doodgeslagen.

Regelmatig worden restanten van geofferde mensen gevonden hoog in de bergen. Door de droogte en de vorst zijn zij soms goed bewaard gebleven.

In sommige gevallen is zelfs na honderden jaren na te gaan wat die arme mensen gegeten hebben voordat zij zijn geofferd.
Ook Lama's levend begraven voor de goden was populair.

In het moderne Peru betekent het ophangen van een Tumi aan een muur geluk.

De Tumi is het nationale symbool van Peru en is een symbool geworden dat wordt gebruikt in de Peruaanse toerisme industrie, en is te vinden op geschenken zoals mokken en sleutelhangers.

Trevor Leat

de Wilgen Wever

Trevor Leat is een van de belangrijkste makers van wilgensculpturen in het Verenigd Koninkrijk

Met behulp van traditionele technieken die schoonheid combineren met functionaliteit, weeft Trevor Leat al meer dan 30 jaar wilgen met groot succes.

Hoewel hij manden, tuinmeubelen en zelfs
wilgen doodskisten maakt, is hij vooral bekend om zijn wilgensculpturen.
Van levensgrote dieren tot gigantische wilgensculpturen die spectaculair zijn verbrand op festivals en evenementen zoals:
The Wickerman Festival,
The Edinburgh Hogmanay Celebrations en
The Burns Light Festival in Dumfries.

Zijn werk, gemaakt aan de kust van Galloway, Zuid-Schotland, wordt op grote schaal tentoongesteld in galerieën en door tienduizenden gezien op festivals en evenementen in het Verenigd Koninkrijk en daarbuiten.

Trevor Leat's sculpturale werk voor tuinen en interieurs zijn soms figuren in vloeiende tai chi/yoga-posities met in beweging gebogen spieren.
De wilg is geweven over een stalen armatuur en dit proces geeft kracht en duurzaamheid aan de sculpturen.

Hij maakt ook veel groter figuratief werk met zijn vriend en kunstenaar Alex Rigg.

Ze werken al meer dan 10 jaar samen aan verschillende festival- en performance-evenementen en hun dynamische brandende sculpturen prikkelen en boeien duizenden toeschouwers in het Verenigd Koninkrijk en daarbuiten.

Rituele verbranding van sculpturen volgens eeuwenoude traditie

Hun gezelschap, 'leatrigg', is bekend geworden om zijn dramatische en mooie brandende figuren op het Schotse 'Wickerman Festival' en bij de
Edinburgh Hogmanay Procession.

Vaak gecombineerd met pyrotechnieken, is er een gevoel van ritueel als de 10 meter hoge sculpturen in brand worden gestoken en vervolgens spectaculair worden verbrand. (pyrotechniek is vuurwerk techniek)

Trevor Leat kweekt zijn eigen wilg op biologische wijze en heeft zijn bedden beplant met veel oude variëteiten die zijn gekozen voor kleur- en grootte.
De slanke stengels oogst hij aan het begin van het jaar met de hand en bindt, bundelt en stapelt ze in zijn dorpswerkplaats. Bezoekers geven altijd commentaar op de zoete, bedwelmende geur als deze opdroogt.

Grotere variëteiten worden gekweekt voor levende sculpturen en deze worden losjes gebundeld en bewaard in een nabijgelegen burn (Schots voor snel stromend water) om ze vers te houden voor gebruik.

Hij voelt zich aangetrokken tot het cyclische karakter van zijn vak en heeft een duurzame benadering van hoe hij werkt.
Na de wilgenoogst werkt hij vaak samen met scholen of in privé-opdrachten en maakt hij sculpturen van 'levende wilgen' die in het voorjaar met knoppen uitbarsten.

Trevor begon als klein kind al met weven.
Van verzamelde houten lolly stokjes weefde hij vlotten om op de Theems te laten drijven

Wicker man, is een groot mens figuur gemaakt van wilgenhout, die volgens Julius Caesar door Keltische druïden zou zijn gebruikt voor mensenoffers.
Er bestaat geen bewijs voor Caesars bewering.

TrevorLeat.co.uk

Jaren later bracht een liefde voor de natuur en een interesse in de Romaanse cultuur hem naar Cumbria, waar hij korven en traditionele manden leerde maken en zijn kenmerkende werk werd al snel tentoongesteld in lokale galerieën.

Hij verbleef enkele jaren voor de westkust van Schotland op het eiland Eigg, tussen crofters en vissers, voordat hij langs de kust naar Galloway trok.
Deze culturele invloeden zijn terug te vinden in zijn manden en sculpturen, waar hij traditie vermengt met eigen gevoel voor vorm, waardoor vloeiend werk ontstaat dat een blijvende aantrekkingskracht heeft.

Trevor Leat.
Minnoch, Mainstreet, Auchencairn,
Kasteel Douglas, Dumfries & Galloway,
SW Schotland DG7 1QU
tel: +44 (0) 1556 640161

e-mail: **info@trevorleat.co.uk**
http://www.trevorleat.co.uk/

Het Wickerman Festival is een van de meest geliefde onafhankelijke muziekfestivals van het
Verenigd Koningkrijk.
Met tien podia en een eclectische en opwindende mix van toonaangevende artiesten, alternatieve acts en aanstormend talent, is het tweedaagse zomerfeest geschikt voor alle muzieksmaken.

Elk jaar organiseert het festival een onvergetelijke finale, terwijl duizenden fans toestromen om te zien hoe een torenhoge 40ft Wickerman op spectaculaire wijze in brand wordt gestoken.

https://www.motogoloco.com/blog/events/wickerman-festival/

Hogmanay Processie Edingburgh.
Hogmanay is een van 's werelds grootste nieuwjaarsvieringen.

Drie dagen vol spectaculaire evenementen.
https://www.edinburghshogmanay.com/

Kunstmuseum Den Haag presenteert: Theo Jansen
Strandbeesten, de nieuwe generatie - 26 februari 2022 t/m 03 juli 2022

Indrukwekkende geraamtes, zelfstandig bewegend in de wind: de strandbeesten van kunstenaar Theo Jansen (1948) wandelen regelmatig langs de Haagse kustlijn

Ze zijn bovendien in de hele wereld getoond

Naast de Animaris Omnia, die sinds 2018 in de Tuinzaal van het Kunstmuseum is te zien,
zijn vanaf 26 februari zowel in de Projecten zaal als buiten langs de vijverrand tien strandbeesten in chronologische volgorde van de strandbeesten-evolutie te bewonderen.

Jansen: “Sinds 1990 houd ik me bezig met het maken van nieuwe vormen van leven.
Het oermateriaal is geen eiwit, zoals in de bestaande natuur, maar elektriciteitsbuis.
Mijn strandbeesten halen energie uit de wind en hoeven dus niet te eten.

In de loop der tijd heeft zich een evolutie voltrokken die zichtbaar is in de opeenvolgende generaties. In de presentatie van het Kunstmuseum wordt dat duidelijk zichtbaar.”

Bekijk het youtube filmpje om Theo's beesten op het strand te zien wandelen,
sommige kunnen zelf rennen.

https://www.youtube.com/watch?v=9_gaK2KmVcA

www.kunstmuseum.nl Den Haag

Marc Bourlier

Drijfhout Sculpturen

Drijfhout kunst van Marc Bourlier

Joodse mensen hebben hem verteld dat ze beelden van de Holocaust zien in zijn drijfhout kunst, Vietnamezen zien beelden van bootvluchtelingen, Christenen zien religieuze beelden...
De kunstenaar die op vier continenten heeft geleefd, voedt zich met de wereld en spreekt tot de wereld.

Drijfhout komt uit het niets en overal Vandaan

Marc Bourlier werd geboren in Saigon in 1947. Zijn jeugd bracht hij door in Afrika, Zuid-Amerika en vervolgens in Pondicherry (India) Tegenwoordig woont en werkt hij in Frankrijk.

In 1975 besloot hij om definitief kunstenaar te worden. Voor die tijd was hij al zeker tien jaar artistiek bezig. Hij werkt nu met drijfhout dat gevonden wordt op kiezelstranden in Normandië. Deze stukken hout zijn door het zoute water uitgebeten en gebeeldhouwd door water en steen.
Ze komen uit het niets en overal vandaan.

Een doos pastels leidt hem naar zijn eerste tentoonstelling

Begin jaren zeventig vond hij tijdens zijn werk als cameraman in Tunesië een doos met 70 pastelkrijtjes in het huis dat hij huurde. Deze pastelkleuren bezorgden hem een emotionele schok.

Als pure autodidact in de kunst begon hij te tekenen en kort daarna had hij zijn eerste tentoonstelling in het Goethe-instituut in Tunis.

Zonder artistieke opleiding of artistieke cultuur zocht Marc Bourlier zijn weg in schilderen en tekenen. Waarschijnlijk had hij een beslissende ontmoeting nodig, die vond plaats in de persoon van Iris Clert, de grote Grieks-Franse galeriehoudster. Zij bekritiseert hem en zij steunde hem.

Van de “School van Parijs” naar de kust van Normandië

Als kunstenaar van de 'School van Parijs', werd hij in 1995 benaderd door de directeur van het Poissy-ziekenhuis.
Deze bestelde 400 beschilderde kiezelstenen bij hem. Het materiaal waar hij in die tijd mee werkte.

Voor deze opdracht ging hij op zoek naar kiezelstenen op een strand in Normandië en ontdekt daar stukken drijfhout.
Deze vondst overweldigde hem. Onmiddellijk zag hij de potentie van dit bijzondere materiaal, en ging hij ermee aan de slag.
Hij toonde zijn creaties aan galeriehoudster Béatrice Soulié en dat was het begin van een samenwerking die al meer dan twintig jaar duurt.

Er is inderdaad zwaartekracht en soms zelfs verbazing in de gezichten van Marc Bourlier

De drijfhout composities van Marc Bourlier zijn zeer divers: ingelijst, solitair of in groepen. Soms schildert de kunstenaar zowel zijn lijsten als de onderkant van de kasten met een veelvoud aan kleine gezichtjes die aan Jean-Joseph Sanfourche doen denken, maar dan in serieuzere zin.

Soms, wanneer hij een stuk vindt dat hem als zodanig inspireert, kan hij een "solitaire" maken.
Het kan ook gebeuren dat hij metalen onderdelen verwerkt in zijn creaties: een metalen plaat, of een stuk van een oud slot…
De kunstenaar zorgt ervoor dat aan de mensen die zijn creaties ontdekken de grootste vrijheid van interpretatie wordt overgelaten.

Een werk is naar mijn mening gemaakt om op zichzelf te leven

Zo vermijdt hij het uitleggen van zijn werken om mensen niet te beperken.
Hij luistert graag naar de opmerkingen over zijn creaties. Heel vaak worden deze opmerkingen beïnvloed door de levensloop van de persoon.

Joodse mensen hebben hem verteld dat ze beelden van de Holocaust zien in zijn drijfhout, Vietnamezen zien beelden van bootvluchtelingen, Christenen zien religieuze beelden...

Tijdens de Corona lockdown creëerde de kunstenaar een reeks tekeningen met een veelvoud aan gezichten, of een veelvoud aan personages. Elk bord is getiteld met het nummer van de dag van de lockdown.
Een nieuw bewijs dat als het artistieke en culturele leven is gestopt, de kunstenaar zelf nooit is gestopt met creëren.

Marc Bourlier wist zichzelf opnieuw uit te vinden, zoals hij tijdens zijn artistieke carrière vele malen deed.

FB **www.facebook.com/marc.bourlier/photos**
email : **marcbourlier@orange.fr**

Passe Partout bedankt Marc voor zijn medewerking.

Kirsten Stingle

verhalende beeldhouwer

Ik ben een beeldhouwer van verhalen die door het levenstheater dwalen.
Mijn kunst combineert keramiek, gevonden voorwerpen en mixed-media om een surrealistisch verhaal te vertellen

The Ballad of Ethel Grace

Thee kopje naar de Mona Lisa gegooid

Jaren geleden las ik een kort krantenartikel waarin stond dat een oudere Russische vrouw werd gearresteerd nadat ze een theekopje naar de Mona Lisa had gegooid.
Die paar zinnen troffen me als de donder.
Hoeveel Don Quichot-verhalen zouden in deze situatie geschreven kunnen zijn?
De ballade van Ethel Grace onderzoekt de moed die nodig is om de gevechten te bestrijden waarvan we denken dat ze nodig zijn in de lange surrealistische reis van het leven.

Knuffelkonijn als troost maatje

De hoofdpersoon, van handgemaakt porselein en keramiek, zit schrijlings op een antiek handgesneden rijpaard voor kinderen. Zowel het paard als de heldin zijn verfraaid met hand geverfde en gestikte zijde en vintage kant. Haar lans is een antieke autoclaxon uit de vroege jaren 1900. Keramische theezakjes hangen om de nek van het paard als erkenning voor hun vele overwinningen. Op haar rug zit een koffer met haar troost maatje (een knuffelkonijn van een kind) en een handgemaakt boek waarin het verhaal van hun reis wordt beschreven.

Goudvissen en theebladeren

De paardenstaart is met de hand geconstrueerd, geverfd, gewaxt en gestikte windmolens die de windmolen reuzen symboliseren die we moeten overwinnen.
Uit haar riem komt een verzameling antieke theekopjes. In elk daarvan zwemt een goudvis in theebladeren en met thee bevlekte hars. Geven ze een leven in een vissenkom aan? Of een herinnering aan hoe gemakkelijk levenslessen worden vergeten? Of misschien iets anders? Dat is aan de kijker om te Beslissen.

Dol op mooie theekopjes.

De naam Ethel Grace is geïnspireerd op de herinneringen van de verzamelaar aan haar overgrootmoeder. Ze was een sterke stammoeder van het gezin, een dromer en een fervent verzamelaar van theekopjes en theeserviezen.

Dit stuk wordt nu tentoongesteld tussen haar geërfde thee serviezen collectie.

Winter Shores, 2018

(Winter kusten)

Als je je eigen lot bepaalt, word je dan het lot zelf ?

Winter Shores viert het navigeren door de avonturen van het leven, het verkennen van afgelegen kusten en het omarmen van ervaringen als een nieuwe huid.

Deze heldin is klaar om zelfs de meest bewoonbare en eenzame landschappen het hoofd te bieden, omdat ze de wereld door een lens van vertrouwen en waarde ziet.

De vogels die haar vergezellen verwijzen naar Disney-achtige sprookjes.

Maar in tegenstelling tot de meeste sprookjes, wacht ze niet op iemand anders om haar te redden of het schip te besturen. Integendeel, ze is in staat om de uitdagingen van de reis en verrassingen die voor haar liggen te begroeten.

De primaire figuur is met de hand gebouwd porseleinen aardewerk met lagen keramiek en koude afwerkingen.
Ze zit op een vintage architectonisch voetstuk dat 'thuis' symboliseert als een belangrijk fundament in ons leven.

Het antieke jacht en het voetstuk zijn geverfd, verweerd en in de was gezet. Vezel versieringen zijn met de hand geverfd, genaaid en met warmte gemanipuleerd, met hand genaaide rocaille (kralen in een schelpmotief).
Andere gemengde media zijn wimpers, glas en epoxy.

Finalist
BEAUTIFUL
BIZARRE
ART PRIZE 2020

The Keepers, 2019

(De Hoeders)

De Hoeder en haar geestdier zijn de tedere bewakers van geheimen, wensen en herinneringen. The Keepers doet denken aan een surrealistisch sprookje en verwijst naar de zeer menselijke omstandigheden van verlangens, aspiraties, dromen en de kwetsbaarheid van het geheugen.
Ze zorgen voor de dromen die we hebben als kinderen die wegdrijven; de geheimen die we voor onszelf of voor anderen bewaren; onze diepste verlangens; onze liefste wensen; onze verloren herinneringen.

De Keepers zorgen ervoor dat schatten worden onthouden en veilig worden bewaard, en alleen worden vrijgegeven wanneer dat nodig is.

De vrouwelijke torso is met de hand gebouwd porselein met lagen keramische afwerkingen en koude afwerkingen. Haar armen zijn om haar borst gevouwen om het sleutelgat naar haar hart te beschermen.
De rok is met de hand geconstrueerd rond een antieke draadwasmand. De stof is met de hand geverfd en alle bloemen en versieringen zijn met de hand gesneden, genaaid en met warmte gemanipuleerd. Haar gewei is geverfd, gewaxt en verfraaid met koperdraad dat met een fakkel is gesmeed en geverfd.
Ze zit bovenop een oud föhn armatuur.

Haar geestdier is met de hand bekleed en verfraaid op een vintage taxidermische vorm.

De halsband en staart van het dier zijn met de hand gesneden en met warmte gemanipuleerd. Het zit op een antieke kist die het potentieel van vernieuwing bevat: een keramisch ei in een keramisch nest.

Kirsten Stingle

verhalende beeldhouwer

“Ik wil geen solitaire objecten creëren, maar liever hele werelden van de verbeelding manifesteren....”

De verhalende sculpturen van Kirsten Stingle worden geconfronteerd met een moderne paradox: een wereldwijd verbonden wereld die het individuele isolement vergroot en een oppervlakkig begrip van onze plaats in de wereld. Haar werk streeft ernaar dit isolement te doorbreken door gemeenschappelijke draden van de menselijke ervaring te benadrukken door middel van verhalen vertellen.

Haar doel is om een dialoog met de kijker te creëren, zelfonthulling aan te moedigen en meer begrip voor elkaar te bevorderen. De hoofdpersoon in elk beeldhouwwerk is de met de hand gebouwde porseleinen figuur, met speciale nadruk op de communicatiemiddelen van gebaren en expressie. Door zorgvuldige samenwerking met andere media zoals vezels, metaal, boekkunst, hout en mandenmakerij, transformeert ze een ingewikkelde mix van ongelijksoortige technieken in een naadloze verhalende visie.

Stingle werd benadrukt in de volgende museumtentoonstellingen:

Museo a Cielo Aperto en Museo MACRO van Rome, Italië; Marietta/Cobb-kunstmuseum; Georgia Museum van Kunsten en Wetenschappen; Harn Museum en Barton College of Art.

Ze nam al meer dan tien jaar deel aan internationale high-end tentoonstellingen, waaronder:
SOFA, Art Miami: Aqua, Art New York, Art Wynwood,
Art Palm Beach en Art Palm Springs.

Haar werk is te vinden in de permanente collecties van het Macon Museum of Arts and Sciences, de Kapp Foundation, de Addams Family Foundation, Cafesjian Foundation en Windgate Center for Art and Design.

Stingle heeft curatoriële ervaring opgedaan als co-curator van de volgende tentoonstellingen: "Taboo: Sexuality and Sexual Identity in Ceramics;" "Heilig en profaan", en; "Het gesprek deconstrueren."

Kirsten woont en werkt in Georgia USA.
Passe Partout bedankt Kristin voor haar medewerking.

https://www.kirstenstingle.com/

Christian Moullec

De ganzen vader

Het is een overweldigende spirituele ervaring.
Het mooiste is om in de hemel te vliegen met de engelen die de vogels zijn

www.fllywithbirds.com

'Birdman' neemt toeristen mee op microlight-vlucht om een sensatie van vliegen met de ganzen te geven

Wat kun je zeggen van een man die van beroep meteoroloog was maar piloot van een ULM werd, alleen maar om kleine ganzen te helpen bij de migratie van Duitsland naar Zweden? Een vogelliefhebber in de ware zin van het woord.

Maak kennis met Christian Moullec, de vader van deze vogels die worstelen met hun trek.

De inspiratie voor deze 58-jarige Fransman was een Oostenrijkse zoöloog, Konrad Lorenz, die 'de man die met de ganzen wandelde' werd genoemd.
Deze zoöloog was in staat om het gedrag van pas uitgekomen wilde eendjes te veranderen door middel van inprenting. Dit omvatte het nabootsen van het kwakende geluid van een moedereend om hen te laten geloven dat hij hun moeder was en hen hem te laten volgen.

Moullec deed het beter. In 1995 ging hij het luchtruim in in een tweezits ultralicht vliegtuig en vloog naast een vlucht van kleinere ganzen, een kwetsbare soort, om hen te begeleiden op een veiligere trekroute, met als doel ze opnieuw in de wildernis van Lapland te introduceren.

Niet alleen dit, sinds 2008 neemt hij toeristen mee in zijn ultralichte vliegtuig om hen de sensatie van het vliegen te geven als onderdeel van de vorming van migrerende zwermen ganzen.

Moullec heeft een tweeledig doel om de toeristen mee te nemen in zijn ultralichte vliegtuig. Hij wil ze een ervaring van hun leven geven door ze deel uit te laten maken van de vliegende formatie van de vogel.
Maar belangrijker nog, hij wil mensen bewust maken van het verdwijnen van trekvogels in Europa, als gevolg van het gebruik van chemicaliën in de landbouw.

De ganzen die deze vogelman volgen, worden door hem met de hand grootgebracht, omdat vogels in het wild, die hij probeerde te leiden, hem niet konden volgen.
Deze hand opfok duurde enkele jaren, maar uiteindelijk kon hij ze in het wild vrijlaten en begon hij ze te begeleiden op de juiste trekroute.

Mensen van over de hele wereld melden zich aan voor een vlucht met de vogels.

“Het is een overweldigende spirituele ervaring. Het mooiste is om in de hemel te vliegen met de engelen die de vogels zijn.”

Het youtube filmpje moet je echt zien ! Zo bijzonder.

https://www.youtube.com/watch?v=owiwCIhc0I0

Teresa Gironés

Dochter Montserrat zegt over haar moeder
dat zij een artistieke orkaan was, een fysiek
en mentaal onuitputtelijke persoon,
geïnteresseerd in alles en
een student van alles

Teresa Gironés,
Een internationaal erkende keramist

De bijzondere wereld van de keramist Teresa Gironés wordt bewaard en tentoongesteld in wat eens haar atelier was, in Carrer de Verdi 44, in de wijk Gràcia in Barcelona.

Montserrat Ros Gironés, dochter en curator van het werk van Teresa Gironès, legt uit dat haar moeder op zeer jonge leeftijd begon met schilderen, totdat ze erin slaagde schone kunsten te studeren in een tijd dat dit gecompliceerd was voor een vrouw.

Het was toen dat zij geïnteresseerd raakte in keramiek en alle technieken van deze discipline leerde, zoals scheikunde, de draaischijf of seriële onderdelen en mallen. Later ging ze van pottenbakker naar beeldhouwer en maakte zij serieus werk van haar creativiteit.

Dochter Montserrat zegt over haar moeder dat zij een artistieke orkaan was, een fysiek en mentaal onuitputtelijke persoon, geïnteresseerd in alles en een student van alles.

Teresa Gironès begon met het maken van zeer eenvoudige en serieuze keramische stukken om de kost te verdienen.
Zij ging naar de dorpen om borden en kopjes te verkopen.

Later organiseerden L'Escala, Robert Mercader en Carrer Diputació tentoonstellingen die werden gedeeld met andere belangrijke kunstenaars . Dit gaf haar een projectie op het niveau van Catalonië en de rest van het land.

Tegelijkertijd begon ze wedstrijden te winnen, wat haar hielp. Na de meest serieuze en basale stukken begon Gironès zeer klassieke stukken te maken. Ze combineerden hoofden met mallen uit het Nationaal Keramiekmuseum en sculpturen die uit de straten van Barcelona waren gehaald, met zeer vierkante en zeer eenvoudige lichamen.

Later, en dankzij haar passie voor reizen, verwerkte zij de “bagage” van mensen in haar werk, die zij in andere landen ontmoette.

Gironès verwerkte ook andere technieken in haar werk, zoals zeefdruk, die zij vooral gebruikte voor uitdrukkingen van gezichten en ogen . Een ander kenmerk van haar werk is dat zij de aanwezigheid van dieren en mensen incorporeerde.

Honden uitten hun liefde voor mensen.
Katten, onafhankelijkheid. En de vis, de kou.

Gironès heeft tentoonstellingen over de hele wereld gehad. Zij was lid van de International Academy of Ceramics.

Teresa Gironès stierf in 2016.
Veel van haar werk bevindt zich in musea over de hele wereld, van de Verenigde Staten tot Japan.

Haar dochter, Montserrat Ros Gironés heeft een deel van dit werk teruggevonden en verzameld in haar oude werkplaats, om het te delen en emotioneel te herstellen.

Email: Ros Girones, Montserrat
montse.ros@gencat.cat

Website: **http://www.teresagirones.es/index.php/en/**

Passe Partout bedankt Montserrat voor haar medewerking.

Kristian Tsvetanov is kunstenaar, hij woont en werkt in Sofia - Bulgarije. Geschiedenis en schilderen zijn grote passies die hij graag combineert

In deze editie laat hij zien hoe zijn schilderij van Toetanchamon tot stand is gekomen

kristiantsvetanov2@gmail.com

https://www.artstation.com/kristian_augustus

Toetanchamon's graf is als een tijdmachine. Onaangeroerd, bevroren in de tijd, als op de dag dat hij 3000 jaar geleden werd begraven. Kristian laat zien hoe zijn portret van Toetanchamon tot stand is gekomen.

Dit is weer een van mijn historische portretten. Weer een van mijn pogingen om een brug te slaan tussen het heden en het diepe verleden. Een manier om me te verbinden met degenen die al lang dood zijn, die me op de een of andere manier hebben gefascineerd.

Toetanchamon zal samen staan met mijn portret van Nefertiti, en van koning Achnaton, echtgenoot van Nefertiti en vader van Toetanchamon (de derde ben ik nog niet aan begonnen). Met z'n drieën componeren ze het laatste stuk – mijn 'Egyptische triptiek'.

Tot op de dag van vandaag fascineert Toetanchamon mensen over de hele wereld om twee belangrijke redenen.

De eerste - hij was een tragische figuur. Hij stierf jong, de laatste van zijn dynastie. Zijn familie van revolutionairen waren allemaal weg, verdreven door hun vijanden, en hij werd helemaal alleen gelaten onder hen, op de troon geplaatst als hun marionet, die ze konden manipuleren zoals ze wilden. En Toetanchamon kon alleen maar toekijken.

De herinnering aan zijn vader werd veroordeeld en uit de geschiedenis gewist, al zijn beslissingen teruggedraaid.
De familiale erfenis van de jonge jongen werd openlijk blootgesteld aan uitroeiing. En hij bleef in leven om er getuige van te zijn, hoewel niet voor lang
.
Hij stierf rond het 18e jaar van zijn leven en de omstandigheden van zijn dood zullen voor altijd onduidelijk blijven.

De tweede - zijn historische persona is een 'tabula rasa'. (Latijn: onbeschreven blad)

De algemene schets van zijn leven is bekend, en toch zijn er weinig feitelijke details van zijn verhaal bewaard gebleven.
En het mysterie van zijn leven werd alleen onthuld, omdat de ontdekking van het graf van de jonge koning door een toeval een van de meest fascinerende vondsten in de menselijke geschiedenis werd.

Wanneer het graf van een Egyptische koning wordt gevonden, is dat meestal nadat het door de eeuwen heen herhaaldelijk is verstoord en leeggeroofd - alle kostbare relikwieën verdwenen of beschadigd, alle lichamen ontheiligd, alle herinneringen verwrongen.

Maar koning Toetanchamon en zijn rustplaats zijn nu een tijdmachine geworden. Ze werden ongestoord gevonden, onaangeroerd, bevroren in de tijd, net zoals ze waren op de dag dat de jongen werd begraven.

En hierdoor is er zoveel kennis en kunst bijgedragen aan de tijdgeest van historische kennis, is er zoveel licht geworpen op de geheimen van het oude Egypte.

Toetanchamon stierf jong, tragisch en in schande.

Maar hoe kon hij weten dat hij na 3000 jaar een van de grootste iconen van zijn wereld zou worden?

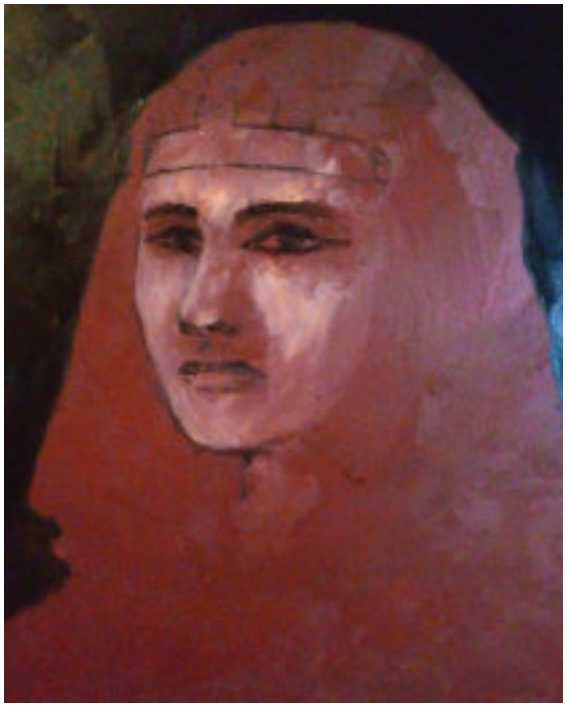

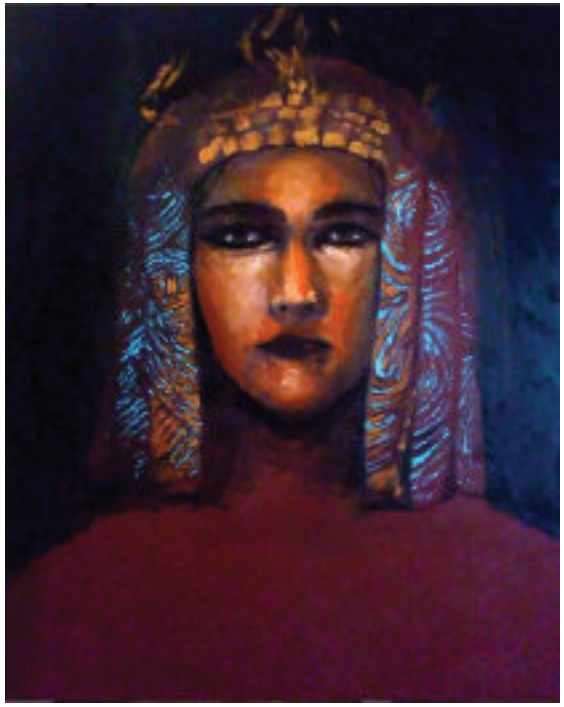

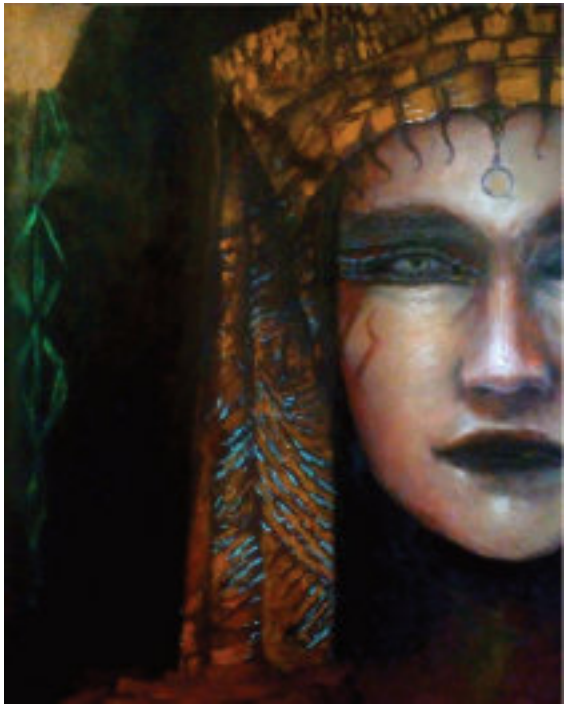
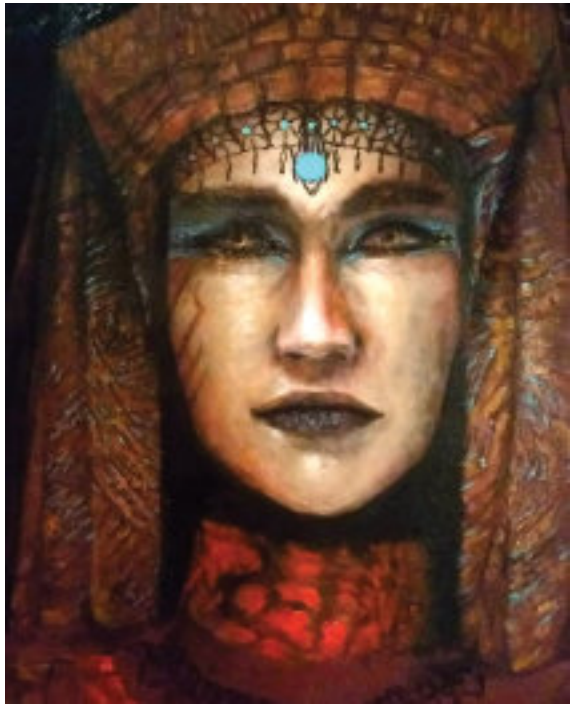
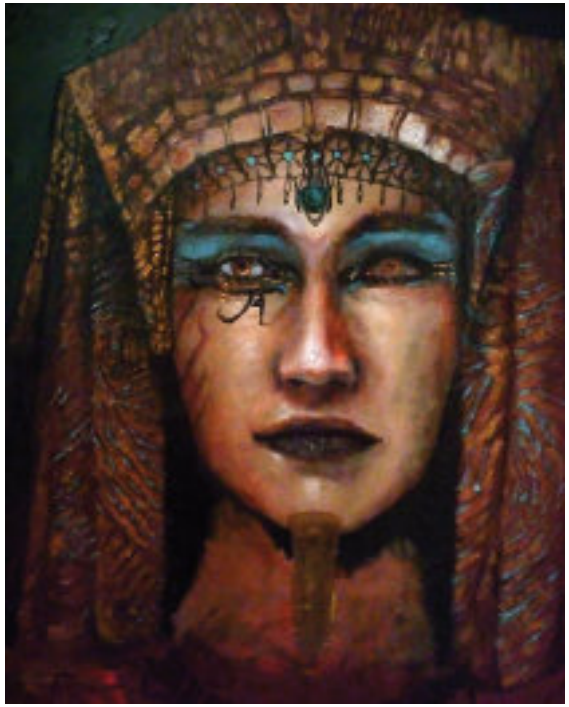
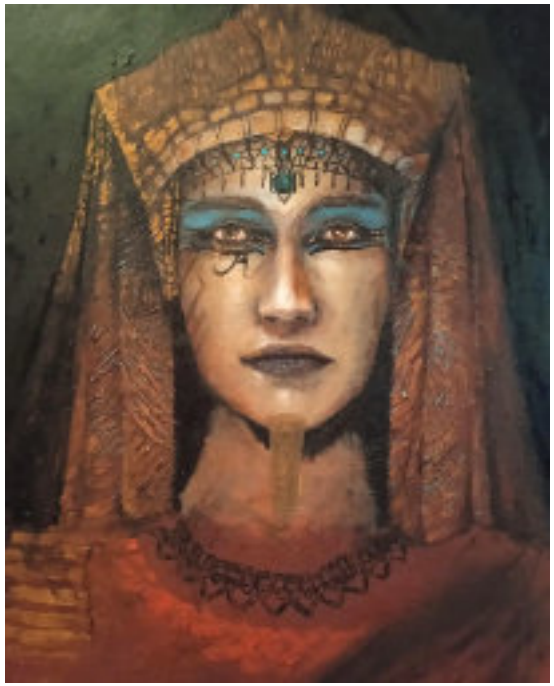

Passe-Partout Kunstmagazine

Voorheen Kunststof Magazine verschijnt 6 x per jaar.

Het digitale magazine is een gratis uitgave van
Stichting Leerdams Kunstenaars Collectief.

Redactie Passe-Partout : Sylvia Bosch.
sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

Lay-out & fotografie : Ton Swiderski. https://bluebells-photo.nl
Cover foto : Ton Swiderski : antony@bluebells-photo.nl

Het model op de de twee eerste pagina's van deze editie is het
Nederlandse Cosplay model: **Lizzy**.
Instagram: @lizzyswonderfulworld

Zullen we vrienden worden?

Wij zijn een stichting zonder subsidie.
Ons doel is om mensen warm te maken
voor de kunst.
Want kunst kleurt je leven !

De activiteiten die wij als vrijwilligers
organiseren zijn laagdrempelig zodat ze
toegankelijk zijn voor iedereen.
Om dit ook in de toekomst te blijven
doen hebben we vrienden nodig die met
10 euro per jaar onze stichting steunen.

Wil jij alsjeblieft ook onze vriend
worden ?

Ons rekening nummer is:
NL82 Rabo 01671774 00
t.g.v Stichting
Leerdams Kunstenaars Collectief.

Ad de Rouw

Ad de Rouw uit Kerkdriel maakt kunst van gevonden metalen voorwerpen. Schroeven, bouten, stukken ijzer enz. alles wat hij op zijn (fiets) pad tegenkomt.

Hij verzamelt dit in een doos die hij zo nu en dan om kiept op de werkbank om te zien of hij er iets interessants van kan maken.

Afgelopen december, zo rond de feestdagen, was er een run op legpuzzels. Alle soorten en maten en zelfs 3D; ze vlogen als ware over de toonbank.

De gedachte kwam bij me op: wat kun je in metaal maken als puzzel?
Rondsnuffelend in mijn verzamelkist met oud ijzer vond ik een verroest metalen plaatje, niet groter dan een ontbijtbordje.

Al kijkend naar dat plaatje en met een puzzel in het achterhoofd is het plan voor de schildpad geboren.

Na wat teken- en meetwerk ben ik het schild gaan maken; van 42 plaatjes. Elk plaatje had een andere afmeting en ronding nodig.

Om het lichaam aan elkaar te laten passen heb ik hamer, aanbeeld, zaag en vijl gebruikt. Uit stukjes gebruikt betonijzer zijn de poten gevormd.

Het hoofd vind ik altijd een uitdaging.
Met de gelaatsuitdrukking en de stand krijgt de schildpad zijn karakter.
Dat maakt voor mij het geheel af.

Al met al was het een heel arbeidsintensief project.

e-Mail: **derou023@outlook.com**

galerie atelier Laura

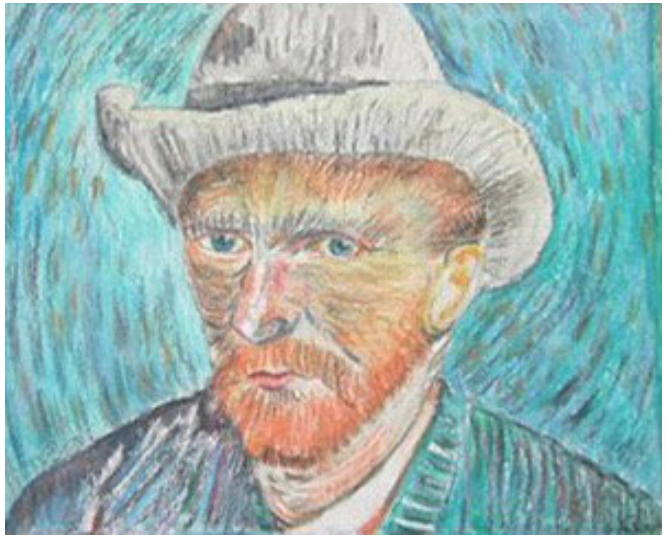

Van Gogh bij Laura

Expositie

26 maart tot en met 8 mei 2022

Hans van Gogh, Aquarellen

Wij nodigen u en uw vrienden van harte uit deze expositie te bezoeken en met ons het glas te heffen op de kunst.

Openingstijden: zaterdag en zondag 11.00 - 17.00 uur en op afspraak.

Laura en Peter Mol | Dorpsstraat 5d | 4152 EM Rhenoy
T 0345 64 32 44 | M 06 57 68 37 20 | E info@galerielaura.nl | I www.galerielaura.nl

Stadspodium GO Leerdam zoekt exposanten.

De foyer van het theater heeft ruimte voor het exposeren van schilderijen of tekeningen.

Heb je daar belangstelling voor, neem dan kontakt op met Saskia Mooij van GO: s.mooij@kpnmail.nl

Exposeren is telkens voor 3 maanden.

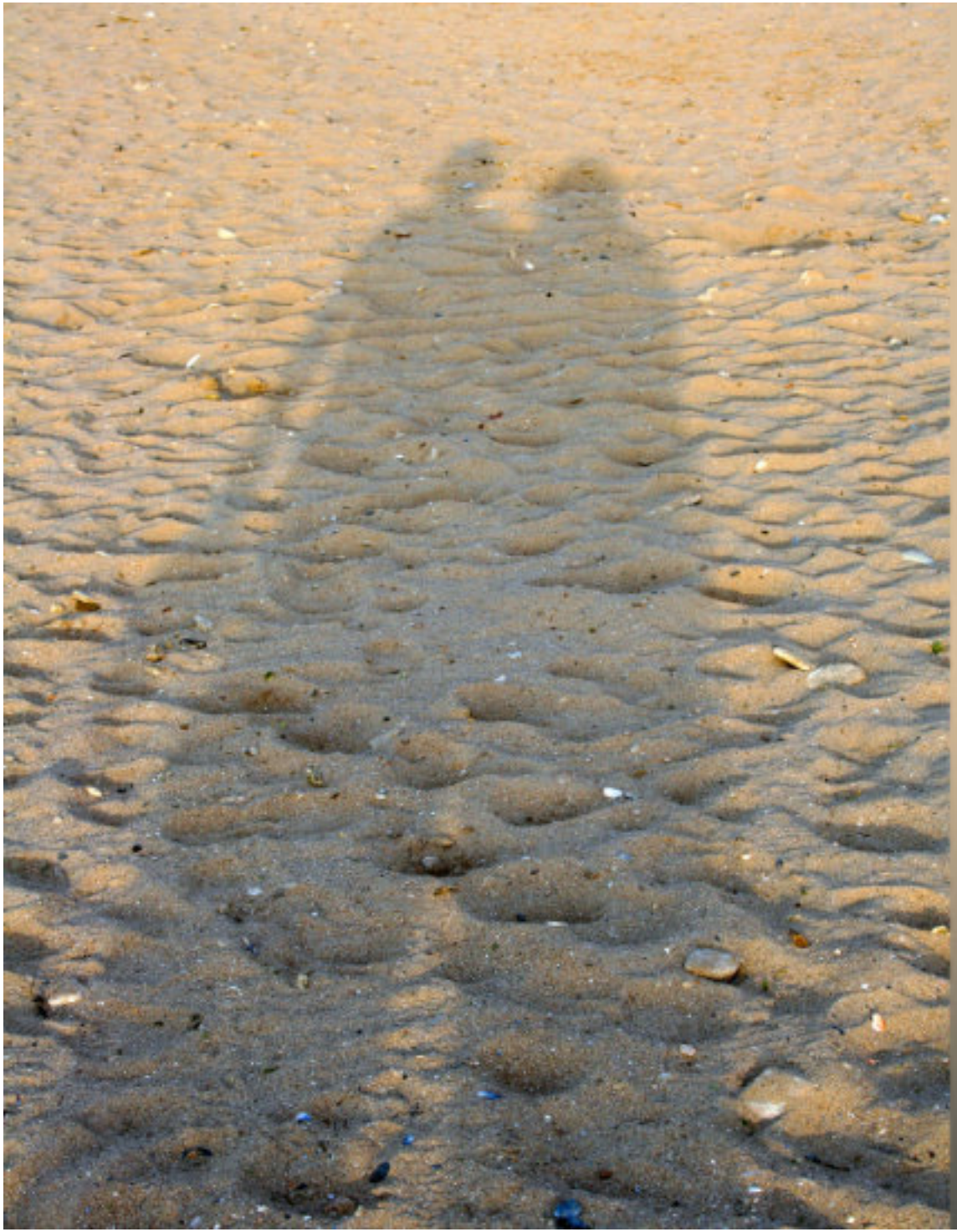

Goedemorgen mijn zonneschijn

Geen nacht zonder dag
geen vlag zonder wimpel.

Geen maan zonder zon
geen eb zonder vloed.

Geen boek zonder schrijver.

't Komt allemaal op hetzelfde neer.
Geen 'mij' zonder 'jij'.

Foto: Irene Damminga - Gedicht Marcel Vaandrager.

Benefietconcert Ukraine

Maya Fridman op cello
Marion von Tilzer op piano

23 april 20:00 (zaal open 19:15)
Gereformeerde kerk Schoonrewoerd, Dorpsstraat 48
Entree, bepaalt u voor dit goede doel zelf, minimaal 12,50 €
Incl. een koffie en een consumptie na afloop

Netto opbrengst: 50% Giro 555, 50% opvang
vluchtelingen NH pastorie Schoonrewoerd

Reserveren via email naar: mayacello0423@gmail.com
of bel naar: 0620601235 – Hans of 0657583720 – Akkie

U komt toch ook om dit samen een succes te maken?

zeg het voort

Sponsors z.o.z.

Stop War poster - Linda Valere.

Editie 12.2 van Passe-Partout Kunstmagazine verschijnt half Juni

Kopy aanleveren vóór eind Mei 2022.

Redactie: sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

Voor meer informatie of een gratis abonnement mail naar:
sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

De laatste editie en alle eerdere edities van
Passe-Partout Kunstmagazine kunt u teruglezen op de website
van het Leerdams kunstenaars collectief:

https://www.leerdamskunstenaarscollectief.nl/Passe-Partout_kunstmagazine.html

Wist U dat er ook een Engelse versie van
Passe-Partout Kunstmagazine beschikbaar is.

Albrecht Dürer met Minoes